

[Kjær Rasmussen.]

at vi får det såkaldt enstrengede system. Jeg er klar over, at det er en diskussion, som vi skal have senere, når man ser, hvad socialreformkommissionen kommer med. Men det er givet, at dette naturligvis vil forenkle sagernes gang en hel del. Hvis da ikke — og det er et advarselssignal — hvis da ikke pressionsgrupper af forskellig art får held til at ødelægge den gode tanke.

Men, og det er det væsentlige, vi må samtidig have en offensiv socialpolitik, som kan forebygge, behandle og revalidere i tide, ikke efter formynderprincippet, men sådan at det giver mulighed for individets fri udfoldelse, en socialpolitik, der så at sige går ud til folk. Lapperier på det nuværende system klarer ikke denne side af sagen.

Det nuværende systems defensive karakter ses bl. a. af oplysningsgraden. Borgeren af i dag bliver just ikke overfodret med oplysninger om de muligheder, han har i en trangssituation; ofte må han kæmpe en sej kamp for at få sin ret, hvis han da for øvrigt bliver klar over sine rettigheder. Vi må altså bede om mere information, så at de allerede eksisterende muligheder kan blive udnyttet.

For øvrigt: var det ikke sådan, at man i efteråret 1967 nedsatte et udvalg, et informationsudvalg, som skulle tage sig af hele denne sociale information? Jeg kunne godt tænke mig at spørge, det må vel blive ministeren: sker denne information? Jeg vil altså meget gerne have at vide, hvad det informationsudvalg af efteråret 1967 består af.

Nu kommer altså forespørgerne og vil have mere bygget ovenpå. Det gælder først og fremmest pensionerne. Mindre velformuleret er man dér, hvor man omtaler andre befolkningsgrupper. Der er en hel del uklare punkter, og udplukkene virker ret tilfældigt.

Det kunne være interessant at få oplyst, om forespørgerne egentlig har gjort sig nogen tanker vedrørende prioritering af opgaverne, for det må da være indlysende for dem, at med den mildt sagt usikre skatteligning, vi har herhjemme, og med den urimelige frihed den private sektor har, så kan der ikke blive råd til dette forslag. Der ville have været råd til mere; dersom socialdemokratiet havde taget sig sammen, mens tid var, altså mens socialdemokratiet havde regeringsmagten.

Jeg tror nok, at man må tage de kedelige økonomiske kendsgerninger i agt. Og spørgsmålet bliver herefter, om vi skal poste en masse ekstra millioner i pensionisterne, inden vi får gjort noget alvorligt ved f. eks. ungdommens uddannelse. Jeg tænker på indførelsen af en fuld uddannelsesstøtte. Vi føler os overbevist om, at det i alle tilfælde er ungdommens tur nu.

Forespørgslens enkelte punkter skal jeg ikke dykke dybt ned i. Som allerede sagt forekommer formuleringen os så temmelig uklar flere steder. Man vil have en automatisk regulering af pensionerne samt en lempelse af fradragsreglerne. Disse ting kan vi naturligvis tilslutte os. Men når man derefter går over til at tale om førtidspension, så er tiden inde til, at forespørgerne giver os lidt mere oplysning: Fra hvilken alder havde man tænkt sig denne førtidspension i værksat? Skal den være at betragte som en langtids- eller en korttidssydelse? Vi har den formening, at korttidssydelse — altså dem, som tildeles under sygdom, ulykke, arbejdsløshed osv. — må være ydelser, som kræver fuld erstatning. Med hensyn til langtidsydelse skal man vel nok være lidt varsom med at indføre en ny pensionsform uden at have gjort sig de generelle linjer for ydelsestørrelse klart. Skal de ses i relation til den tidligere arbejdsindkomst, eller skal de ses i relation til den pension, som de til sin tid vil fortsætte over i?

Et andet spørgsmål i forbindelse med dette: finansieringsformen. Hvordan har man tænkt sig denne finansieringsform?

Endelig kaster man sig ud i den værdifaste tillægspension med tilhørende overbygning i form af en tjenestemandslignende pension til alle. Én ting træder klart frem her, nemlig at socialdemokratiet øjensynlig ønsker, at de indkomstforskelle, som hersker i de erhvervsaktive år, skal fortsætte i pensionsperioden. Det er et synspunkt, vi ikke kan dele, fordi vi anser de afsindige indkomstforskelle for at være af det onde. Jeg troede egentlig også, at socialdemokratiet havde forladt de ITP-tanker, man omgikkes med i sin tid. Jeg troede, de menige socialdemokratiske medlemmer ude i partiforeningerne havde fået kværket den tankegang, men det er muligt, jeg er forkert informeret.